

ת"פ 25303/07/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25303-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל
ע"י עוה"ד הדס שלמה

נגד
- פלוני
ע"י עוה"ד איתי בר עוז

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר כולל שני אישומים. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם זוכה מהעבירה שיוחסה לו באישום הראשון והורשע בעבירה שיוחסה לו באישום השני, לכן, במסגרת גזר הדין אביא תיאור של האישום השני בלבד.

2. על פי עובדות האישום השני, מספר ימים עובר לאירוע שתואר באישום הראשון, הנאשם עזב את הבית. ביום 21.12.17, בשעה 15:00, או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והמתלוננת באשר למערכת היחסים ביניהם. באותן נסיבות, אמר הנאשם למתלוננת "מה את חושבת שאת הכי טובה, או שאת תמותי או שאני אמות". באותן נסיבות, פגשה המתלוננת בנאשם בסמוך לבית הספר של בתם המשותפת. הנאשם הסתכל על המתלוננת ונשך את שפתיו. שעה קצרה לאחר מכן, התקשר הנאשם למתלוננת ושאל אותה אם היא מתכננת להגיש נגדו תלונה. בתגובה, המתלוננת ענתה לו בחיוב, או אז, אמר הנאשם למתלוננת כי אם לא תבטל את תלונתה, הוא יתאבד. לפיכך, יוחסה לו עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). כאמור, לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בעבירה זו.

תסקירי שירות המבחן

3. התקבלו שלושה תסקירים לעונש בעניינו של הנאשם מטעם שירות המבחן, מיום 18.3.20, 3.9.20 ו-20.12.20 ולהלן עיקריהם:

- א. הנאשם והמתלוננת התגרשו ולהם שני ילדים משותפים. הנאשם בן 34 שנים ועלה לישראל מאתיופיה בגיל 16 שנים. הנאשם השתלב היטב בחברה בישראל, סיים שירות צבאי בסיירת גבעתי והשלים 12 שנות לימוד.
- ב. הנאשם עבד בעבר בתחום האבטחה בבית חולים במשך 9 שנים ובהמשך התקדם לתפקיד ראש צוות האבטחה.
- ג. בשנת 2014 הנאשם השתלב בעבודתו הנוכחית ברשת "X" שעוסקת בתחום השיווק של מוצרי הלבשה. כיום, משמש בה כאחראי הפצה.
- ד. שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם שהפנים את חומרת האירוע שבגינו הורשע. הנאשם השתלב במרכז למניעת אלימות במשפחה ברמלה. כיום מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת היא תקינה וטובה עם דאגה משותפת לילדיהם המשותפים. הנאשם גם הביע נכונות להמשיך טיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה במסגרת צו מבחן באמצעות שירות המבחן.
- ה. שירות המבחן המליץ על השתתפות מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי למתלוננת וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

ההסכמה שבין הצדדים והנושא שטעון הכרעה

4. לאור התסקירים החיוביים שהגיעו מטעם שירות המבחן, הצדדים הסכימו שיושטו על הנאשם העונשים הבאים: 180 שעות שירות לתועלת הציבור, צו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלוננת וקנס כספי. הנושא היחידי שנותר במחלוקת הוא האם לבטל את ההרשעה, או לא. מצד אחד, המאשימה טענה שהנאשם לא הוכיח נזק מוחשי וקונקרטי ובעוד שההגנה טענה שבראיה שצופה את פני העתיד, יהיה זה סביר להניח שייגרם לו נזק מעצם ההרשעה.
5. המאשימה טענה שיש להוכיח נזק מוחשי וקונקרטי שרלוונטי למצבו כיום. לעומת זאת, בא כוח הנאשם טען שלאור הרקע של הנאשם בעבר בעבודה בתחום האבטחה, עצם קיומה של הרשעה תימנע ממנו לחזור לאותו תחום עבודה בעתיד. בנוסף, ההגנה טענה שהנאשם נרשם ללימודים אקדמיים במכללת ספיר ועתיד להתחיל את לימודיו בחודש פברואר 2021, ובמהלך הלימודים יצטרך לעבוד בעבודות בתחום האבטחה על מנת לממן את לימודיו. לטענת ההגנה, במהלך לימודיו הוא לא יוכל להמשיך בעבודתו הנוכחית ברשת "קסטרו" בשל התנגשות עם שעות וימי הלימודים וכן לאור המרחק שבין המכללה שמצויה באזור הדרום לבין עבודתו ברשת "קסטרו" באזור המרכז.

שאלת ביטול ההרשעה

6. כידוע, נאשם שמבקש לבטל את ההרשעה בעניינו, צריך להוכיח שני תנאים מצטברים. ראשית, שהאינטרס הציבורי מאפשר לוותר על ההרשעה וזאת לאור סוג העבירה שבוצעה ונסיבות ביצועה (להלן: **האינטרס הציבורי**). שנית, על הנאשם להוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה (להלן: **הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי**). אעמוד על כל אחד מהתנאים הללו בנפרד.

התנאי הראשון: האינטרס הציבורי

7. עבירות של אלימות במשפחה הן עבירות חמורות שהרוח הנושבת מפסיקתו של בית המשפט העליון היא שיש להחמיר בעבירות מעין אלה, לרבות סיום הליכים אלה בהרשעה וזאת על אף הנזק שעלול להיגרם לנאשם בתחום הקריירה והתעסוקה. ראו למשל את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.11.12). כאן היה מדובר בעובד ציבור ששימש בתפקידים בכירים בשירות המדינה בתחום החינוך ואשר הורשע בעבירות של אלימות במשפחה כלפי בת זוגו וילדיו ובקשתו לאי הרשעה נדחתה. על כך שהאינטרס הציבורי מחייב להשאיר את ההרשעה על כנה, ראו דבריו של כבוד השופט רובינשטיין בפסקה י' להחלטתו.

ב. רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.1.13). המבקש הורשע בעבירה של אלימות בין בני זוג. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה. כמו כן, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.6.17). כנגד המבקש הוגש כתב אישום הכולל מספר אישומים. לפי האישום הראשון, המבקש תקף את אשתו על רקע חשדו שהיא בוגדת בו ולכן הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. לפי האישום השני, איים על אשתו והשליך לעבר בתו קופסת קרטון שפגעה ברגלה וגרמה לה למכאוב ולכן הורשע בביצוע עבירה של תקיפת סתם ואיומים. לפי האישום השלישי, לאחר שהנאשם סילק את אשתו וילדיו מהבית בו התגורר והם עברו להתגורר עם אחיה, הוא איים על אשתו ולכן הורשע בביצוע עבירת אימים. באישום הרביעי, הנאשם הורשע בעבירה של היזק לרכוש במזיד בשל כך שבעת שגיסו, אחיה של אשתו, הגיע לבית בו התגורר המבקש, האחרון סילק אותו מהבית והשליך את הטלפון הנייד של גיסו על הארץ. המבקש היה נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה. המבקש הביע חשש שהרשעתו תפגע בעבודתו כקבלן ולכן עתר לביטול ההרשעה. בית משפט השלום בכפר סבא דחה את הבקשה וערעורו של המבקש

לבית משפט המחוזי במחוז מרכז נדחה. בנוסף, נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט העליון. בפסקה 8 להחלטתו, כבוד השופט שוהם קבע את הדברים הבאים:

"אשר לתנאי הראשון, היינו כי סוג העבירה מאפשר "לוותר" על הרשעה, נראה בבירור כי תנאי זה אינו חל במקרה דנן."

(ההדגשות שלי ה'א'ש')

8. עיינו הרואות כי בעת שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, שמעצם טיבן חלות גם על עבירות איומים ולא רק על עבירות תקיפה, ככלל, האינטרס הציבורי מחייב הרשעה בדין. המטרה של ההרשעה היא העברת מסר חד וברור לגבי חומרתן של עבירות אלימות במשפחה, ואין נפקא מינה שעלול להיגרם לנאשם נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה.

9. בנסיבות אלה, משקבעתי שהאינטרס הציבורי מחייב את הרשעתו של הנאשם, מתייטר הצורך לדון בתנאי השני של הוכחת קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה. אף על פי כן, על מנת להביא את התמונה המלאה בפני הקורא, אדון גם בתנאי השני. כפי שיובהר בהמשך, הנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה ולכן גם התנאי השני לא מתקיים.

התנאי השני: הוכחת נזק מוחשי וקונקרטי

10. הנאשם טען שעלול להיגרם לו נזק מוחשי וקונקרטי אם ההרשעה לא תבוטל. הנאשם משתית את טענתו זו על שניים: ראשית, לא יוכל לעבוד בעתיד בתחום האבטחה; שנית, עיסוקו העתידי לאחר סיום לימודיו האקדמיים, עלול להיפגע גם כן.

11. יוזכר, הביטוי "**נזק מוחשי וקונקרטי**", משמעו פגיעה בתפקודו התעסוקתי הנוכחי ולא מדובר ב- **פגיעה פוטנציאלית עתידית** בשל קיומן של תכניות ללימודים בעתיד או קיומו של רצון להשתלבות בעתיד במקום עבודה כזה או אחר. להלן האסמכתאות לכך מפסיקתו של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 4592/14 **רוטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.5.14). המבקשת טענה שיש לה כוונה לעסוק בעתיד במקצוע השינוני, ולכן נרשמה ללימודי השינוני. נקבע שאין בכך די על מנת להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי, קרי נזק למצבה התעסוקתי הקיים ובקשתה לביטול הרשעתה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נדחתה.

ב. רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13). המבקש הורשע בעבירה

של איומים כנגד בת זוגו ועתר לביטול ההרשעה מאחר והצהיר שיש לו כוונה בעתיד ללמוד לימודים אקדמאיים ולהשתלב במקום עבודה שדורש השכלה אקדמאית. בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה מאחר ולא הצליח להוכיח נזק קונקרטי ומוחשי, קרי נזק שייגרם למצבו הנוכחי מעצם ההרשעה.

ג. רע"פ 1538/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.3.20). במקרה זה, המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד. על פי ההסדר שהיה בין הצדדים, הוסכם כי המבקש ישלח לקבלת תסקיר מבחן שבמסגרתו תיבחן שאלת ביטול ההרשעה, כאשר המשיבה הבהירה שעמדתה היא הותרת ההרשעה על כנה. מהתסקיר עלה כי המבקש עבר הליך טיפולי שבמהלכו שיקם את מערכת היחסים שלו עם הוריו. שירות המבחן אף המליץ על צו מבחן ועל ביטול ההרשעה וזאת חרף העדרם של נימוקים קונקרטיים לפגיעה תעסוקתית באם יורשע. המבקש הצהיר שבכוונתו להשתלב בעבודה כפחח ולפתוח מוסך. בית משפט שלום דחה את בקשתו לביטול ההרשעה וזאת בהעדר ראיות לפגיעה ממשית בעתידו של המבקש. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה וזאת על אף הצהרתו שבכוונתו ללמוד הוראה. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

12. במקרה שבפני, הנאשם לא עוסק כלל בהווה בתחום האבטחה. אומנם, עבד בעבר במשך 9 שנים בתחום האבטחה בבית חולים אך מאז שנת 2014 ועד היום הוא עובד ברשת "קסטרו" בתחום ההפצה. הנאשם לא העלה ולו בדל טענה שהמשך עבודתו ברשת "קסטרו" עלולה להיפגע בדרך כלשהי מעצם ההרשעה. העובדה שיש לו כוונה בעתיד לחזור לעבוד בתחום האבטחה, איננה משנה במאומה מהקביעה שלא הוכיח נזק מוחשי וקונקרטי בתחום התעסוקה שמתייחס להווה.

13. יתר על כן, הנאשם עתיד להתחיל ללמוד בחודש פברואר 2021 (לימודים שאגב התעכבו בשל משבר הקורונה כאשר היה עליו להתחיל את לימודיו עוד בשנת 2020). גם כאן, מדובר בתוכניות שמתייחסות לעתיד ולכן, אין מנוס מהמסקנה שהנאשם לא הוכיח נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה בדין, לא בתחום התעסוקה ולא בתחום הלימודים.

14. לפיכך, הבקשה של הנאשם לביטול ההרשעה, נדחית.

סוף דבר

15. הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע 180 שעות שירות לתועלת הציבור.

השעות הנ"ל יבוצעו על פי הנחיות שירות המבחן.

ב. ניתן בזאת צו מבחן שתוקפו למשך שנה מהיום.

על פי סמכותי בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין תשל"ז-1977, הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ או צו המבחן יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי שבימ"ש יהיה רשאי לבטל צו השירות לתועלת הציבור או צו המבחן ולהטיל עליו עונש אחר על העבירה המקורית במקום צו השירות או במקום צו מבחן.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.21 והשני עד ליום 1.5.21. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג שבט תשפ"א, 26 ינואר 2021, במעמד הצדדים.